

Hofstede is tot op hoge leeftijd van zijn extreme oranjeliefde blijven getuigen, het laatst in geschrifte in 1790. Ook toen nog waren zijn visie en terminologie opmerkelijk. In 1799 herdacht hij zijn 50-jarig ambtsjubileum; hij was toen al jarenlang emeritus, hetgeen hem in 1796 de noodzaak bespaard heeft, de eed van gehoorzaamheid te moeten weigeren aan het Bataafse bewind. Hij overleed in Rotterdam in 1803.

Naar de inhoud van de toespraak, die hij bij de officiële ontvangst in 1766 tot Willem V gericht heeft, kan men slechts raden, omdat de tekst ervan blijkbaar niet bewaard gebleven is. Hofstede's biograaf, De Bie, maakt er geen melding van¹⁶), evenmin als de vroedschapsresoluties en de akten van de grote kerkeraad. Uitvoerig zal ze wel niet geweest zijn, omdat de prins die dag een druk bezette agenda had af te werken.

Na de audiënties woonde hij om twee uur een zitting bij van de Raden der Admiraliteit, waarna hij in hun gezelschap en met zijn gevolg een bezoek bracht aan 's Lands werf aan de zuidzijde van het Haringvliet. Daar werd hem een schitterende maaltijd aangeboden, waaraan ook de hoofdofficier, de burgemeesters, de pensionaris en de sekretarissen aanzaten. Na afloop was de prins de gast van het stadsbestuur, dat hem ontving in de Stadsdoelen. Langs de route daarheen – Haringvliet, Spaanse kade, Hoofdsteeg, Hoogstraat en Wagestraat – stonden de burgerkompagnieën opgesteld. Na de schitterende maaltijd van de Admiraliteit kon de magistraat moeilijk iets minder aanbieden dan een 'superbe collation', waarbij uiteraard ook het Admiraliteitskollege was uitgenodigd. Tegen negen uur vertrokken de prins en zijn gezelschap naar hun jachten, uitgeleide gedaan door de hoofdofficier, de burgemeesters en twee schepenen, die volgens de 'Ordre en Reglement' 'op het Hooftje zullen blijven staan, totdat zij Zijne Hoogheid zullen hebben zien vertrekken'. 's Avonds was er geen illuminatie, 'hebbende Zijne Hoogheid de stad daarvan gelieven te excuseren'.

Voor de bevolking was dit laatste ongetwijfeld een teleurstelling, terwijl toch ook de burgerwacht bijna de hele dag onder de wapenen was geweest. De vreugdebedrijven waren beslist minder dan op 8 maart, maar daar stond dan tegenover dat men nu de gelegenheid had gehad de prins te zien. Zoals gezegd kregen de Rotterdammers die gelegenheid in de toekomst nog herhaaldelijk, het eerst weer in 1768, toen de prins met zijn bruid, de Pruisische prin-